

ÚMLUVA

O SPOLUPRÁCI PRO OCHRANU A ÚNOSNÉ VYUŽÍVÁNÍ DUNAJE

SMLUVNÍ STRANY

Vedeny pevným záměrem zintenzivnit svoji vodohospodářskou spolupráci v oblasti ochrany vod a užívání vod;

v obavách plynoucích z výskytu a hrozeb nepříznivých účinků, krátkodobých i dlouhodobých změn podmínek vodních toků v povodí Dunaje na životní prostředí, hospodářství a na blahobyt podunajských států;

zdůrazňující naléhavou potřebu posílení národních i mezinárodních opatření k prevenci, kontrole a snížení významných nepříznivých vlivů přesahujících přes hranice států, z vypouštění nebezpečných látek a živin do vodního prostředí povodí Dunaje s náležitou pozorností věnovanou rovněž Černému moři;

vítající opatření již přijatá z národních iniciativ podunajských států, a z jejich dvoustranné i vícestranné spolupráce a úsilí, již vynaloženého v rámci procesu KBSE, Evropskou hospodářskou komisí Spojených národů a Evropským společenstvím na podporu spolupráce, na dvoustranné i vícestranné úrovni, k prevenci a omezování znečištění přesahujícího hranice států, trvale udržitelného hospodaření s vodou, k rozumnému využívání a šetření vodních zdrojů;

odkazující zvláště na Úmluvu Evropské hospodářské komise o ochraně a využívání hraničních vodních toků a mezinárodních jezer ze 17. března 1992, stejně jako na existující dvoustrannou a vícestrannou spolupráci mezi podunajskými státy, která bude pokračovat a bude náležitě respektována při spolupráci se všemi podunajskými státy, stejně jako na Úmluvu o ochraně Černého moře proti znečišťování z 21. dubna 1992;

snažící se o trvalé zlepšování a ochranu řeky Dunaje a vod v jeho povodí zejména v souvislostech přesahujících hranice států, a o trvale udržitelné hospodaření s vodou, které bere v úvahu zájmy všech podunajských států pokud jde o využívání vod, a současně přispívá k ochraně mořského prostředí Černého moře;

se dohodly následovně

ČÁST I

OBECNÁ USTANOVENÍ

Článek 1

DEFINICE

Pro účely této Úmluvy:

(a) "Podunajské státy" jsou suverénní státy, na nichž leží podstatná část hydrologického povodí Dunaje. Podstatnou částí se zde míní podíl přesahující 2000 km² celkového hydrologického povodí.

(b) "Povodí" řeky Dunaje je celková hydrologická sběrná oblast, společná smluvním stranám.

(c) "Vliv přesahující hranice státu" je jakýkoliv významný nepříznivý účinek na říční prostředí plynoucí ze změn vodních podmínek způsobených lidskou činností, a který přesahuje území pod jurisdikcí státu

smluvní strany. Takovéto změny mohou ovlivnit život a majetek, bezpečnost zařízení a vodní ekosystémy, kterých se to týká.

(d) "Nebezpečné látky" jsou látky, které mají toxické, kancerogenní, mutagenní, teratogenní nebo bioakumulativní účinky, zejména jsou-li persistentní a mají-li významné nepříznivé účinky na živé organizmy.

(e) "Látky nebezpečné vodám" jsou látky, jejichž potenciální nebezpečnost pro vodní zdroje je mimořádně vysoká, takže zacházení s nimi vyžaduje speciální preventivní a ochranná opatření.

(f) "Bodové a plošné zdroje znečištění vody" jsou zdroje znečišťujících látek a živin, jejichž vniknutí do vody je způsobeno místně určeným výtokem (bodový zdroj) nebo difúzními účinky rozšířenými v celém povodí (plošné zdroje).

(g) "Vodní bilance" je vztah charakterizující přírodní hospodaření vodou v celém povodí podle jeho jednotlivých složek (srážky, výpar, povrchový a podzemní odtok). V tom je zahrnuta i složka běžných antropogenních vlivů způsobených užíváním vody a ovlivňující množství vody.

(h) "Spojovací data" jsou souhrny dat odvozené z vodní bilance v horním toku řeky, pokud jsou důležitá jako vstupní data pro zpracování vodní bilance na dolním toku řeky, a celkové vodní bilance řeky Dunaje. V tomto rozsahu spojovací data zahrnují složky vodní bilance pro všechny významné hraniční vody uvnitř povodí řeky Dunaje. Spojovací data se týkají profilů hraničních vod, kde tyto vody vyznačují, přetínají nebo jsou umístěny na hranicích mezi smluvními stranami.

(i) "Mezinárodní komise" je organizace zřízená podle článku 18 této Úmluvy.

Článek 2

CÍLE A ZÁSADY SPOLUPRÁCE

(1) Smluvní strany se vynasnaží dosáhnout cíle trvale udržitelného a vyrovnaného vodního hospodářství, včetně šetření, zlepšení a rozumného využívání povrchových a podzemních vod v povodí, pokud je to možné. Navíc strany vynaloží všechnu snahu k omezení nebezpečí, vznikajícího z havárií, při nichž se vyskytují látky nebezpečné vodám, z povodní a ledových jevů na řece Dunaji. Mimo to se budou snažit přispět ke snížení znečištění Černého moře ze zdrojů v povodí.

(2) Smluvní strany budou podle ustanovení této Úmluvy spolupracovat v základních vodohospodářských otázkách a přijmou všechna vhodná právní, správní a technická opatření pro to, aby se přinejmenším zachovaly a zlepšovaly současné podmínky životního prostředí a kvality vody řeky Dunaje a vod jeho povodí a k prevenci a k maximálnímu možnému snížení nepříznivých vlivů a změn k nimž dochází, nebo které pravděpodobně mohou být způsobeny.

(3) K tomuto cíli smluvní strany - berouce v úvahu naléhavost opatření zaměřených na zamezování znečišťování vod a na rozumné a trvale udržitelné využívání vod - stanoví priority podle vhodnosti a posílí, sladí a zkoordinují opatření přijatá a plánovaná na státní i mezinárodní úrovni v povodí Dunaje zaměřená na trvale udržitelný rozvoj a ochranu životního prostředí řeky Dunaje. Tento cíl je zvláště zaměřen na to, aby bylo zajištěno trvale udržitelné využívání vodních zdrojů pro potřeby obcí, průmyslu a zemědělství, pro uchování a obnovu ekosystémů a ke krytí rovněž jiných požadavků, jež se vyskytnou v souvislosti se zdravím obyvatelstva.

(4) Základem všech opatření zaměřených na ochranu řeky Dunaje a vod v jeho povodí jsou princip "znečišťovatel platí" a princip "prevence".

(5) Vodohospodářská spolupráce se orientuje na trvale udržitelné hospodaření s vodou, to znamená na kritéria stabilizovaného, ekologicky vhodného rozvoje, která jsou současně zaměřena na:

- zachování obecné kvality života;

- zachování nepřetržitého přístupu k přírodním zdrojům;
- zamezení trvalých škod na životním prostředí a ochranu ekosystémů;
- použití preventivního přístupu.

(6) Uplatněním této Úmluvy se v žádném případě nezpůsobí významné přímé nebo nepřímé zvýšení vlivů na říční prostředí.

(7) Každá smluvní strana má právo přijmout a uskutečnit opatření přísnější než jsou opatření plynoucí z ustanovení této Úmluvy.

Článek 3

ROZSAH PLATNOSTI

(1) Tato Úmluva se vztahuje na povodí řeky Dunaje, jak je definováno v článku 1, odstavec (b).

(2) Předmětem této Úmluvy budou zejména následující plánované činnosti a již probíhající opatření, pokud způsobují - nebo mohou pravděpodobně způsobit - vlivy přesahující hranice států:

(a) vypouštění odpadních vod, přísun živin a nebezpečných látek z bodových i plošných zdrojů, jakož i vypouštění tepla;

(b) plánované činnosti a opatření v oblasti výstavby vodních děl, zejména regulace toků, řízení odtoku a úrovně vzdutí vodních toků, ochrana před povodněmi a snižování nebezpečí ledochodů, stejně jako vliv zařízení umístěných ve vodních tocích nebo podél nich na jejich odtokový režim;

(c) jiné plánované činnosti a opatření pro využívání vod, jako například využívání vodní energie, odvádění a odběry vod;

(d) provozování existujících hydrotechnických zařízení a staveb např. nádrže, vodní elektrárny; opatření k prevenci dopadů na životní prostředí včetně zhoršování hydrologických podmínek, eroze, abrase (obrus), záplav, toku sedimentů; a opatření k ochraně ekosystémů;

(e) manipulace s látkami nebezpečnými vodám a preventivní bezpečnostní opatření zabraňující haváriím.

(3) Tato Úmluva se vztahuje na záležitosti rybářství a vnitrozemské plavby, pokud jde o problémy spojené s ochranou vod proti znečištění způsobeného těmito činnostmi.

Článek 4

FORMY SPOLUPRÁCE

Formy spolupráce podle této Úmluvy jsou zpravidla:

(a) konzultace a společné činnosti v rámci Mezinárodní komise podle ustanovení této Úmluvy;

(b) výměna informací o dvoustranných a mnohostranných dohodách, právních úpravách a o opatřeních v oblasti vodního hospodářství; výměna právních dokumentů a směrnic či nařízení a jiných publikací; jiné formy výměny informací a zkušeností.

ČÁST II

MNOHOSTRANNÁ SPOLUPRÁCE

Článek 5

PREVENCE, OMEZOVÁNÍ A SNÍŽENÍ VLIVŮ PŘESAHUJÍCÍCH HRANICE STÁTŮ

1. Smluvní strany vypracují, přijmou a uskuteční relevantní právní, správní a technická opatření, a rovněž na svém území zajistí nezbytné podmínky a základ potřebný k tomu, aby byla zajištěna účinná ochrana kvality vody a trvale udržitelné užívání vody, a tudíž i prevence, omezování a snížení vlivů přesahujících hranice států.

2. K tomuto cíli Smluvní strany přijmou odděleně nebo společně zejména tato níže uvedená opatření:

(a) Provedou záznamy o podmínkách přírodních vodních zdrojů v povodí řeky Dunaje s použitím dohodnutých parametrů jakosti a množství včetně dohodnuté metodologie.

(b) Přijmou právní předpisy včetně časových limitů, zabezpečující požadavky kladené na vypouštění odpadních vod.

(c) Přijmou právní předpisy pro manipulaci s látkami nebezpečnými vodám.

(d) Přijmou právní předpisy ke snížení vstupu živin a nebezpečných látek z plošných zdrojů, zvláště pro zacházení s hnojivy, prostředky ochrany rostlin a pesticidy v zemědělství a jejich užívání.

(e) Smluvní strany vezmou v úvahu výsledky a návrhy předložené Mezinárodní komisí, s cílem sladit tato regulační opatření na vysoké úrovni ochrany stejně jako sladit uskutečňování odpovídajících opatření.

(f) Smluvní strany budou spolupracovat a přijmou vhodná opatření k vyloučení vlivů odpadních a nebezpečných látek, vznikajících zejména v dopravě a přesahujících státní hranice.

Článek 6

SPECIFICKÁ OPATŘENÍ K OCHRANĚ VODNÍCH ZDROJŮ

S cílem předcházet nebo snižovat vlivy přesahující hranice států a s cílem zajistit trvale udržitelné a spravedlivé využívání vodních zdrojů, stejně jako chránit ekologické zdroje, přijmou smluvní strany vhodná opatření, zejména:

(a) zpracovat přehled zdrojů podzemních vod, které je nutno dlouhodobě chránit, jakož i ochranných pásem, cenných pro účely stávajícího nebo budoucího zásobování pitnou vodou;

(b) u podzemních vodních zdrojů, zejména u těch, které jsou rezervovány jako zdroje pitné vody v dlouhodobé perspektivě, předcházet znečištění, které je způsobeno zejména dusičnany, prostředky ochrany rostlin a pesticidy, a jinými nebezpečnými látkami;

(c) minimalizovat preventivními a kontrolními opatřeními riziko znečištění v důsledku havárií;

(d) vzít v úvahu možné ovlivnění jakosti vody plynoucí z opatření a plánovaných činností podle Článku 3 odstavce (2);

(e) zhodnotit důležitost různých biotopických prvků pro říční ekologii a navrhnout opatření ke zlepšení vodních a pobřežních ekologických podmínek.

Článek 7

OMEZOVÁNÍ EMISÍ, CÍLE A KRITÉRIA JAKOSTI VODY

(1) Smluvní strany, berouce v úvahu návrhy Mezinárodní komise, stanoví emisní limity uplatnitelné pro jednotlivá průmyslová odvětví nebo obory v pojmech znečišťujících zátěží a koncentrací, které jsou založeny na nejlepších dostupných bezodpadových či nízkoodpadových technologiích u zdroje znečištění. V případech, kde jsou vypouštěny nebezpečné látky, budou emisní limity založeny na nejlepších dostupných způsobech snižování emisí u zdroje a/nebo pro čištění odpadních vod. Pro městské kanalizační vody budou emisní limity založeny na základě uplatnění přinejmenším biologické úrovně čištění odpadních vod nebo jiné ekvivalentní úrovně.

(2) Smluvní strany vypracují dodatečná ustanovení pro předcházení nebo snižování vypouštění nebezpečných látek a živin do vod z plošných zdrojů, zvláště tam, kde je hlavním zdrojem zemědělství, berouce při tom v úvahu nejlepší ekologickou praxi.

(3) K účelům vyjádřeným v odstavcích (1) a (2) je v Příloze II této Úmluvy uveden seznam průmyslových odvětví a oborů a připojený seznam nebezpečných látek a skupin látek, jejichž vypouštění z bodových i plošných zdrojů musí být předcházeno nebo podstatně omezeno. Doplňování Přílohy II je úkolem Mezinárodní komise.

(4) Smluvní strany nadto vypracují, v případě vhodnosti, definici cílů jakosti vody a budou uplatňovat kritéria jakosti vody za účelem předcházení, omezování a snižování vlivů přesahujících hranice států. Obecný návod k tomu je uveden v Příloze III; ten bude v případě vhodnosti smluvními stranami uplatněn a specifikován jak na úrovni vnitrostátní, tak společně.

(5) S cílem účinného snížení emisí na území spadajícím pod jejich jurisdikci, zajistí a uplatní smluvní strany potřebné předpoklady a realizaci.

Smluvní strany zajistí, aby:

(a) vnitrostátní předpisy pro emisní limity a úroveň jejich norem byly postupně sladovány s emisními limity podle této Úmluvy;

(b) vypouštění odpadních vod bylo bez výjimek založeno na povoleních od kompetentních úřadů, udělovaných předem a s omezenou dobou platnosti;

(c) pravidla o povolení pro prevenci a kontrolu opatření u nových nebo modernizovaných průmyslových zařízení, zejména v případech, kdy jsou účastny i nebezpečné látky, byly orientovány na nejlepší dostupné technologie a aby byly uskutečněny s vysokou prioritou;

(d) byla uložena přísnější ustanovení než jsou standardy - a v jednotlivých případech i úplné zákazy - tam, kde to vyžaduje situace vodního recipientu a jeho ekosystémů, ve spojení s obsahem odstavce 4;

(e) kompetentní úřady dohlížely na plnění uložených ustanovení a podmínek povolení u těch činností, které mohou způsobovat vliv přesahující hranice států;

(f) bylo prováděno posuzování dopadů na životní prostředí (EIA) podle nadnárodních a mezinárodních pravidel a dalších postupů k vyhodnocení a posouzení vlivů na životní prostředí;

(g) při plánování, udělování licencí a uskutečňování činností a opatření uváděných v Článku 16 odstavci (1) kompetentní úřady vždy braly v úvahu rizika havárií zahrnujících látky nebezpečné vodám, ukládaly preventivní opatření a nařizovaly pravidla a opatření pro činnost po případných haváriích.

Článek 8

EMISNÍ INVENTURY, AKČNÍ PROGRAMY A ZPRÁVY O POSTUPU

(1) Smluvní strany budou periodicky provádět inventury emisí z významných bodových i nebodových zdrojů znečištění pro celé povodí řeky Dunaje včetně preventivních a emise snižujících opatření, která

již byla přijata vzhledem k uvedeným případům vypouštění znečišťujících látek a uvedou též skutečnou účinnost těchto opatření, přičemž patřičně vezmou v úvahu Článek 5, odstavec 2, bod a.

(2) Na základě toho pak smluvní strany po etapách vypracují seznam dalších preventivních a emise omezujících opatření, která budou postupně uplatňována tak, jak bude nezbytné k dosažení cílů stanovených v této Úmluvě.

(3) Emisní inventury a seznamy opatření, která budou provedena, tvoří základ pro zpracování společných akčních programů, který vypracují smluvní strany, berouce při tom v úvahu priority stanovené podle naléhavosti a účinnosti. Tyto akční programy budou zejména zaměřeny na snížení zátěže ze znečištění a snížení koncentrací z průmyslových a městských bodových i nebodových zdrojů znečištění. Mimo jiné budou obsahovat preventivní a emise omezující opatření, včetně jejich časového rozvržení a odhadů s nimi spojených nákladů.

(4) Smluvní strany budou k tomu navíc sledovat pokrok dosažený uplatňováním těchto společných akčních programů zavedením periodických zpráv o postupu. Tyto zprávy budou obsahovat jak ochranná opatření uskutečněná, tak dosažený pokrok v říčních podmínkách na základě posouzení reálného stavu.

Článek 9

PROGRAMY MONITOROVÁNÍ

Na základě svých vnitrostátních aktivit budou smluvní strany spolupracovat při monitorování a vyhodnocování.

(1) K tomuto cíli smluvní strany:

- sladí nebo zajistí porovnatelnost svých metod monitorování a vyhodnocování používaných na vnitrostátní úrovni, zejména k hodnocení jakosti říční vody, kontroly emisí, předpovědi povodní a vodní bilance, k dosažení porovnatelnosti výsledků přenášovaných do společných aktivit monitorování a posuzování;

- vyvinou dohodnutý nebo společný systém monitorování za použití stacionárních nebo mobilních měřících zařízení a systémů na zpracování dat a jejich přenos;

- vypracují a uskuteční společné programy monitorování říčních podmínek v povodí Dunaje, týkající se jak jakosti, tak množství vody, sedimentů a říčních ekosystémů jako základu pro posuzování vlivů přesahujících hranice států, jako jsou znečištění přesahující hranice států a změny v říčních režimech, dále vodní bilance, povodně a ledochody;

- vyvinou společné nebo sladěné metody monitorování a vyhodnocování vypouštění odpadních vod včetně zpracování, vyhodnocování a dokumentace dat, přičemž vezmou v úvahu omezování emisí specificky podle jednotlivých odvětví (Příl. II, část 1);

- zpracují inventury v důležitých bodových zdrojích znečištění podle druhů vypouštěných znečišťujících látek (emisních inventur), odhadnou znečištění vody z plošných zdrojů podle Přílohy II, část 2; tyto dokumenty budou aktualizovány podle skutečného stavu.

(2) Smluvní strany se zejména dohodnou o monitorovacích bodech, charakteristikách jakosti vody a parametrech znečištění, které budou pravidelně a s dostatečnou frekvencí vyhodnocovány pro řeku Dunaj, berouce při tom v úvahu ekologický a hydrologický charakter příslušných vodních toků stejně jako typické emise znečišťujících látek vypouštěných do vodních toků uvažovaného povodí.

(3) Smluvní strany sestaví na základě vzájemně sladěné metodiky vnitrostátní vodní bilanci a obecnou celkovou vodní bilanci povodí Dunaje. K tomuto účelu poskytnou jako vstupní data v nutném rozsahu

spojovací data, která jsou dostatečně porovnatelná při použití sladěné metodiky. Na základě týchž dat může být zpracována také vodní bilance pro hlavní přítoky řeky Dunaje.

(4) Smluvní strany budou periodicky posuzovat kvalitativní podmínky řeky Dunaje a pokrok dosažený uplatněním vlastních opatření zaměřených na prevenci, omezení a snížení vlivů přesahujících hranice států. Výsledky budou předloženy veřejnosti formou vhodných publikací.

Článek 10

POVINNOSTI PODÁVÁNÍ ZPRÁV

Smluvní strany budou podávat Mezinárodní komisi zprávy o základních záležitostech, potřebné k tomu, aby tato komise mohla plnit své úkoly. Tyto zprávy budou zahrnovat zejména:

- (a) zprávy a dokumenty předpokládané touto Úmluvou nebo vyžádané uvedenou komisí;
- (b) informace o existenci, uzavření, doplnění nebo zrušení dvoustranných i mnohostranných dohod a smluv upravujících ochranu a vodní hospodářství řeky Dunaje a vod v jeho povodí nebo dohod a smluv důležitých pro dotčenou problematiku;
- (c) informace o svých příslušných zákonech, nařízeních a jiných obecných předpisech, upravujících ochranu a vodní hospodářství řeky Dunaje a vod v jeho povodí, nebo těch, které jsou důležité pro dotčenou problematiku;
- (d) sdělení, přinejmenším s odsouhlaseným zpožděním poté, kdy uvedená komise přijala rozhodnutí o způsobu, časovém rozvrhu a finančních výdajích k uskutečnění příslušných rozhodnutí orientovaných k dotyčné aktivitě na vnitrostátní úrovni, taková jako jsou doporučení, programy a opatření;
- (e) jmenování kompetentních institucí pro záležitosti spolupráce v rámci této Úmluvy s Mezinárodní komisí nebo s jinými smluvními stranami;
- (f) sdělování informací o plánovaných činnostech, které mohou z důvodu své povahy pravděpodobně způsobit vliv přesahující hranice států.

Článek 11

KONZULTACE

(1) Po předchozí výměně informací se smluvní strany, na žádost jedné nebo několika smluvních stran, zúčastní konzultací o plánovaných činnostech uvedených v Článku 3, odstavci (2), které mohou způsobit vliv přesahující hranice států, pokud takovéto výměny informací a konzultace nejsou ještě zajištěny v rámci dvoustranných nebo jiných mezinárodních spoluprací. Tyto konzultace jsou zpravidla vedeny v rámci Mezinárodní komise, se záměrem nalézt řešení.

(2) Před rozhodnutím o plánovaných činnostech příslušné kompetentní úřady vyčkají - s výjimkou případů, kde hrozí nebezpečí z prodlení - výsledků těchto konzultací s výjimkou případu, že nejsou dokončeny nejpozději do 1 roku po jejich zahájení.

Článek 12

VÝMĚNA INFORMACÍ

(1) Podle rozhodnutí Mezinárodní komise si budou smluvní strany vyměňovat přiměřeně dostupná data mimo jiné o:

- (a) všeobecných podmínkách říčního prostředí povodí řeky Dunaje;

(b) zkušenostech, získaných při používání a provozu nejlepších dostupných technologií a výsledcích výzkumu a vývoje;

(c) emisních a monitorovaných datech;

(d) opatřeních, přijatých a plánovaných k přijetí k zajištění prevence, omezování a snížení vlivu přesahujícího hranice států;

(e) úpravě vypouštění odpadních vod;

(f) haváriích způsobených látkami nebezpečnými pro vodu.

(2) Ke sladění emisních limitů si smluvní strany vymění informace o svých vnitrostátních regulačních opatřeních.

(3) Jestliže je smluvní strana požádána jinou smluvní stranou o poskytnutí dat nebo informací jinak nedostupných, požádaná strana se vynasnaží této žádosti vyhovět s tím, že může předání těchto informací podmínit zaplacením rozumného poplatku za shromáždění, a v případech vhodnosti, i za zpracování takovýchto informací.

(4) Za účelem uplatnění této Úmluvy, smluvní strany usnadní výměnu nejlepších dostupných technologií, zejména podporou komerční výměny dostupných technologií, přímých kontaktů a spolupráce průmyslu včetně společných podniků; výměnou informací a zkušeností; poskytování technické pomoci. Smluvní strany také uskuteční společné programy školení a zorganizují vhodné semináře a setkání.

(5) Ustanovení této Úmluvy se nedotýkají práv nebo povinností smluvních stran plynoucích z jejich vnitrostátního práva, předpisů a administrativních ustanovení nebo zavedené právní praxe a platných mezinárodních pravidel na ochranu informací osobních dat, průmyslového a obchodního tajemství nebo národní bezpečnosti.

(6) Jestliže se některá smluvní strana přesto rozhodne poskytnout takto chráněnou informaci jiné smluvní straně, strana tuto informaci přijímající bude respektovat důvěrný charakter získané informace a podmínky, za kterých jí informace byla poskytnuta a využije takovouto informaci pouze k účelům, k nimž byla poskytnuta.

Článek 13

OCHRANA POSKYTNUTÝCH INFORMACÍ

Pokud budou na základě této úmluvy v souladu s vnitrostátním právním řádem předávána průmyslová a obchodní tajemství nebo jiné důvěrné materiály, dodrží přijímající smluvní strany důvěrnost těchto informací a nepoužijí je pro jakékoliv jiné účely než jsou předpokládány Úmluvou, nebudou je zveřejňovat a poskytovat třetím stranám. Pokud se kterákoli smluvní strana necítí být schopna dodržet tento závazek týkající se jí sdělené důvěrné informace, bude o tom bez odkladu informovat předávající smluvní stranu a vrátí jí již předanou informaci. Osobní údaje budou smluvním stranám předávány v souladu s vnitrostátním právem předávající smluvní strany. Příjemce může osobní údaje použít pouze pro označené účely a za podmínek specifikovaných předávající stranou.

Článek 14

INFORMOVÁNÍ VEŘEJNOSTI

(1) Smluvní strany zajistí, aby všem fyzickým či právnickým osobám, na základě jejich jakéhokoli rozumného požadavku a zaplatí-li přiměřené poplatky, byly jejich kompetentní orgány povinny poskytnout co nejrychleji informace o stavu nebo o kvalitě říčního prostředí v povodí Dunaje, aniž by tyto osoby musely prokazovat svůj zájem.

(2) Informace, uvedené v odstavci (1) tohoto článku, které jsou v rukou veřejných orgánů, mohou být předány písemně, vizuálně, jako ústní sdělení či jako databázové soubory.

(3) Ustanovení tohoto článku se nedotýkají práv smluvních stran, v souladu s jejich právními systémy a použitelnými mezinárodními pravidly, odmítnout žádost o informace, pokud se dotýkají:

(a) důvěrnosti postupu státních úřadů, mezinárodních vztahů a národní obrany;

(b) veřejné bezpečnosti;

(c) záležitosti, které jsou předmětem probíhajícího soudního projednávání nebo šetření, včetně disciplinárního šetření, nebo jsou předmětem předběžného řízení;

(d) obchodního a průmyslového tajemství, včetně duševního vlastnictví;

(e) důvěrnosti osobních dat nebo podkladů;

(f) materiálů poskytnutých třetí stranou aniž by tato strana byla právně povinna tak učinit;

(g) materiálu, jehož poskytnutí by s větší pravděpodobností mohlo způsobit poškození prostředí, k němuž se tento materiál vztahuje.

(4) Veřejné úřady odpoví osobě požadující informaci co nejdříve. Důvody odmítnutí žádosti o poskytnutí požadované informace musí být dány písemně.

Článek 15

VÝVOJ A VÝZKUM

(1) Na podporu cílů Úmluvy vytvoří smluvní strany doplňující nebo společné programy vědeckého nebo technického výzkumu a v souladu s postupy usměrňovanými Komisí budou předávat Komisi:

a) výsledky takových doplňujících nebo společných a jiných důležitých výzkumů, jejichž výsledky budou dostupné pro veřejnou správu;

b) příslušné části ostatních programů vědeckého a technického výzkumu.

(2) Přitom budou smluvní strany brát v úvahu práci vykonanou nebo podporovanou na těchto úsecích příslušnými mezinárodními organizacemi nebo agenturami.

Článek 16

KOMUNIKAČNÍ, VAROVNÉ A POPLACHOVÉ SYSTÉMY, HAVARIJNÍ PLÁNY

(1) Smluvní strany zajistí koordinované nebo společné komunikační, varovné a poplachové systémy v celém povodí v rozsahu nezbytném k doplnění systémů zřízených a provozovaných na úrovni dvoustranných dohod. Budou konzultovat způsoby a prostředky, kterými sladí své domácí komunikační, varovné a poplachové systémy a havarijní plány.

(2) Smluvní strany se budou v rámci mezinárodní komise vzájemně informovat o kompetentních úřadech nebo kontaktních místech pověřených k jednání v záležitostech takových havárií, jako jsou havarijní znečištění, jiné kritické vodní situace, povodně a chod ledu. V případech potřeby budou tyto kompetentní úřady spolupracovat na zavedení společných havarijních plánů, doplňujících plánů existujících, na dvoustranné úrovni.

(3) V případě, že některý kompetentní orgán zjistí náhlé zvýšení výskytu nebezpečných látek v řece Dunaji nebo ve vodách jeho povodí, nebo se dozví o katastrofě nebo havárii, která pravděpodobně způsobí vážné dopady na kvalitu vody řeky Dunaje a ovlivní smluvní strany po proudu řeky, tento orgán okamžitě uvedomí určené kontaktní body a Mezinárodní komisi způsobem zavedených touto komisí.

(4) Ke kontrole a snížení nebezpečí plynoucího z povodní a chodu ledů budou kompetentní úřady informovat podunajské státy ležící po proudu, které mohou být ohroženy a Mezinárodní komisi, o vzniku a postupu povodní, jakož i předpovědi o nebezpečí chodu ledů.

Článek 17

VZÁJEMNÁ POMOC

(1) V zájmu posílení spolupráce a usnadnění plnění povinností plynoucích z této Úmluvy, zejména v případech, kdy by mohly vzniknout kritické situace v říčních podmínkách, si smluvní strany poskytnou vzájemnou pomoc na žádost ostatních smluvních stran.

(2) Mezinárodní komise vypracuje postupy pro vzájemnou pomoc, týkající se, mimo jiné, následujících záležitostí:

(a) řízení, kontrola, koordinace a dohled nad pomocí;

(b) místní zařízení a služby, které mají být poskytnuty smluvní straně požadující pomoc, včetně - v případech nezbytnosti - usnadnění formalit pro přestup hranic;

(c) dohody o náhradě pomáhající smluvní straně a/nebo jejímu personálu, a o případném nezbytném tranzitu přes území třetích stran, bude-li nutný;

(d) metody úhrady služeb pomoci.

ČÁST III

MEZINÁRODNÍ KOMISE

Článek 18

USTAVENÍ, ÚKOLY A KOMPETENCE

(1) Se zřetelem na uskutečnění cílů a ustanovení této Úmluvy se zřídí Mezinárodní komise pro ochranu Dunaje, která je v této Úmluvě označována jako "Mezinárodní komise". Smluvní strany budou spolupracovat v rámci této komise. Pro splnění závazků smluvních stran, plynoucích z článků 1 až 18, vypracuje Mezinárodní komise návrhy a doporučení určené smluvním stranám.

(2) Struktura a postupy Mezinárodní komise a její kompetence jsou podrobně specifikovány v Příloze IV této Úmluvy, která tvoří statut této komise.

(3) K záležitostem jí navíc explicitně svěřených je Mezinárodní komise zmocněna jednat ve všech ostatních záležitostech, k nimž ji zmocňuje mandát smluvních stran, v rámci článku 3 této Úmluvy.

(4) Uskutečňování rozhodnutí přijatých Mezinárodní komisí je podporováno prostřednictvím závazků smluvních stran podávat zprávy této komisi podle článku 10 a prostřednictvím ustanovení této Úmluvy týkajících se vnitrostátního založení a uskutečňování vícestranné spolupráce.

(5) Mezinárodní komise zkoumá zkušenosti získané z uskutečňování této Úmluvy a podle vhodnosti podává jednotlivým smluvním stranám návrhy týkající se změn nebo dodatků k této Úmluvě nebo

připravuje základ pro vypracování dalších pravidel ochrany a vodního hospodářství řeky Dunaje a vod v jeho povodí.

(6) Mezinárodní komise rozhoduje o spolupráci s mezinárodními a národními organizacemi a s ostatními orgány, které působí nebo jsou zainteresovány na ochraně a vodním hospodářství řeky Dunaje a vod v jeho povodí nebo na obecných problémech ochrany vod a vodního hospodářství. Tato spolupráce je zaměřena na zlepšení koordinace a k vyloučení duplicit.

Článek 19

PŘECHODNÁ USTANOVENÍ, TÝKAJÍCÍ SE BUKUREŠŤSKÉ DEKLARACE

Práce prováděné smluvními stranami v rámci Deklarace o spolupráci podunajských států na problémech dunajského vodního hospodářství, zejména na ochranu Dunaje před znečištěním, podepsané 13.12.1985 (Bukurešťská deklarace), pracovními skupinami jakosti vody, informací o povodních a jejich předpovědi a vodní bilance, pokračují v rámci této Úmluvy.

ČÁST IV

PROCEDURÁLNÍ A ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

Článek 20

PLATNOST PŘÍLOH

Přílohy I až V tvoří nedílné součásti této Úmluvy a podléhají ustanovením článku 23.

Článek 21

EXISTUJÍCÍ A DOPLŇKOVÉ DOHODY

Smluvní strany na základě rovnosti a reciprocity budou přizpůsobovat existující dvoustranné a mnohostranné dohody a jiná uspořádání, pokud bude nutné vyloučit rozpory se základními principy Úmluvy, a budou uzavírat doplňkové dohody nebo jiná uspořádání, bude-li to účelné.

Článek 22

KONFERENCE STRAN

(1) Smluvní strany se budou scházet na doporučení Mezinárodní komise.

(2) Při těchto setkáních smluvní strany projednají zejména zásadní politické otázky, týkající se uskutečňování této Úmluvy na základě zprávy Mezinárodní komise a přijmou vhodná doporučení nebo rozhodnutí.

(3) Smluvní strana, jejíž vedoucí delegace je prezidentem Mezinárodní komise, předsedá rovněž tomuto setkání.

(4) Konference smluvních stran je oprávněna vydávat doporučení nebo rozhodnutí za předpokladu, že po řádném pozvání jsou přítomny nejméně dvě třetiny smluvních stran. Pokud není touto Úmluvou stanoveno jinak, konference stran se vynasnaží dosáhnout dohody konsensem. Pokud není konsensu možno dosáhnout, vyhlásí prezident, že všechny snahy o dosažení konsensu byly vyčerpány. Po takovém vyhlášení bude doporučení nebo rozhodnutí přijato čtyřpětinovou většinou přítomných a hlasujících smluvních stran.

(5) Rozhodnutí se stane závazným prvého dne jedenáctého měsíce, který následuje po dni přijetí, pro všechny smluvní strany, které pro ně hlasovaly a v uvedeném období nevyrozuměly písemně výkonného sekretáře, že nejsou s to přijmout toto rozhodnutí. Takové oznámení však může být kdykoli odvoláno. Odvolání nabude účinnosti, jakmile je výkonný sekretář obdrží. Toto rozhodnutí se stane závazným pro kteroukoli jinou smluvní stranu, která písemně oznámila výkonnému sekretáři, že je s to přijmout toto rozhodnutí, a to od okamžiku přijetí tohoto oznámení nebo od prvého dne jedenáctého měsíce, následujícího po dni přijetí tohoto rozhodnutí, podle toho, co nastane později.

(6) Pokud by však doporučení nebo rozhodnutí mělo mít následný finanční dopad, bude doporučení nebo rozhodnutí přijato pouze konsensem.

Článek 23

ZMĚNY ÚMLUVY

Úmluva bude pozměňována následovně:

(1) Kterákoliv smluvní strana může navrhnout změny této Úmluvy. Text návrhu změny či doplňku společně s návrhem svolat konferenci stran bude sdělen smluvním stranám písemně depozitářem Úmluvy.

(2) Jestliže nejméně tři čtvrtiny smluvních stran podpoří návrh svolat konferenci stran Úmluvy, depozitář Úmluvy svolá konferenci stran do šesti měsíců do sídla Mezinárodní komise.

(3) Přijetí změny či doplňku Úmluvy na konferenci smluvních stran vyžaduje konsensus.

(4) Přijaté změny a doplňky budou postoupeny depozitářem - vládou opatrující Úmluvu - smluvním stranám k ratifikaci, přijetí nebo schválení. Ratifikace, přijetí nebo schválení změn či doplňků bude vládě - depozitáři oznámeno písemně.

(5) Změny a doplňky vstoupí v platnost pro ty strany, které je ratifikují, přijmou či schválí třicátý den po dni, kdy vláda - depozitář obdrží písemné oznámení o ratifikaci, přijetí nebo schválení přinejmenším čtyřmi pětinami smluvních stran. Po tomto datu vstoupí změny a doplňky pro každou další smluvní stranu třicátý den po dni, ve kterém smluvní strana uložila své listiny o ratifikaci, přijetí a schválení změn a doplňků.

(6) Přílohy I, II, III mohou být změněny či doplněny Mezinárodní komisí podle článku 5 jejího statutu.

Článek 24

ŘEŠENÍ SPORŮ

(1) Jestliže mezi dvěma nebo více smluvními stranami vznikne spor ohledně interpretace nebo aplikace této Úmluvy, budou tyto strany řešit tento spor jednáním nebo jinými způsoby řešení sporů těmito stranám přijatelnými, podle vhodnosti za pomoci Mezinárodní komise.

(2)

(a) Jestliže sporné strany nejsou schopny spor vyřešit podle odstavce (1) tohoto článku v přiměřené lhůtě, ale ne více než 12 měsíců poté, kdy byla Mezinárodní komise jednou ze sporných stran o sporu uvědoměna, spor bude postoupen povinnému rozhodnutí jednomu z následujících smířčích způsobů řešení sporů:

- Mezinárodnímu soudnímu dvoru;

- arbitráží podle Přílohy V této Úmluvy.

(b) Při ratifikaci, přijetí, schválení nebo přistoupení k této Úmluvě, nebo kdykoliv poté, může smluvní strana písemně ohlásit depozitáři, že vzhledem k nevyřešení sporu podle odstavce (1) tohoto článku, strana souhlasí s jedním nebo oběma způsoby urovnání sporu zmíněnými v pododstavci (a) tohoto odstavce.

(c) Jestliže sporné strany přijmou oba způsoby urovnání sporu zmíněné v pododstavci (a) tohoto odstavce, spor bude postoupen Mezinárodnímu soudnímu dvoru, pokud se obě strany nedohodnou jinak.

(d) Jestliže sporné strany nepřistoupí na stejný způsob řešení jejich sporu uvedený v pododstavci (a) tohoto odstavce, spor bude postoupen k arbitráži.

(e) Smluvní strana, která neučinila prohlášení podle pododstavce (b) tohoto odstavce, nebo jejíž prohlášení již neplatí, se považuje za stranu souhlasící s arbitráží.

Článek 25

PODPIS

Úmluva bude vystavena k podpisu podunajských států, které mají plná práva a výsady vyplývající z členství v Organizaci spojených národů podle Charty OSN a Evropského společenství a jiných organizací regionální ekonomické integrace, jimž tyto státy jako jejich členové postoupily kompetence v záležitostech řízených touto Úmluvou v Sofii 29. června 1994.

Článek 26

RATIFIKACE, PŘIJETÍ NEBO SCHVÁLENÍ

Úmluva podléhá ratifikaci, přijetí nebo schválení. Listiny o ratifikaci, přijetí nebo schválení budou deponovány u vlády Rumunska, která bude plnit funkci depozitáře této Úmluvy.

Článek 27

VSTUP V PLATNOST

Úmluva vstoupí v platnost devadesátý den následující po uložení devátého dokumentu ratifikace, přijetí, přistoupení nebo schválení. Pro každý stát nebo organizaci regionální ekonomické integrace ratifikující, přijímající, schvalující nebo přistupující k Úmluvě poté, kdy byl uložen devátý dokument ratifikace, přijetí, schválení nebo přistoupení, Úmluva vstoupí v platnost devadesátý den poté, kdy byl deponován dokument o ratifikaci, přijetí, schválení nebo přistoupení tohoto státu či organizace.

Článek 28

PŘISTOUPENÍ, ÚČASTENSTVÍ

(1) Stát nebo organizace regionální ekonomické integrace zmíněné v článku 25 této Úmluvy, který/á nepodepsal/la tuto Úmluvu, může k této Úmluvě přistoupit. Listiny o přistoupení budou uloženy u depozitáře.

(2) Smluvní strany mohou jednomyslně pozvat kterýkoliv jiný stát nebo organizace regionální ekonomické integrace k přistoupení nebo k účasti na této Úmluvě s poradním hlasem.

Článek 29

ODSTOUPENÍ

Kdykoliv po uplynutí pěti let od data, kdy tato Úmluva vstoupila v platnost vzhledem k některé smluvní straně může tato smluvní strana od této Úmluvy odstoupit písemným oznámením depozitáři. Každé takové odstoupení vstoupí v platnost za jeden rok po datu, kdy toto oznámení bylo přijato depozitářem.

Článek 30

FUNKCE DEPOZITÁŘE

Úmluvu opatrující vláda vykonává funkci depozitáře této Úmluvy. Depozitář bude informovat smluvní strany zejména o:

(a) uložení dokumentů o ratifikaci, přijetí, schválení nebo přistoupení, dokumentů o odstoupení, nebo o jakékoliv jiné informaci, deklaracích a dokumentech, týkajících se této Úmluvy;

b) datu, kdy tato Úmluva vstupuje v platnost.

Článek 31

AUTENTICKÉ TEXTY, DEPOZITÁŘ

Originální texty této Úmluvy, jejíž anglická a německá verze jsou rovnocenně autentické, budou uloženy u vlády Rumunska, která rozešle její ověřené kopie smluvním stranám.

Na důkaz čehož podepsaní, řádně zmocnění svými příslušnými vládami, podepsali tuto Úmluvu o spolupráci pro ochranu a únosné využívání Dunaje (Úmluvu pro ochranu Dunaje).

Dáno v Sofii, dne 29. června 1994

PŘÍLOHA I

ČÁST 1

NEJLEPŠÍ DOSTUPNÉ TECHNOLOGIE

1. Používání nejlepších dostupných technologií zdůrazňuje používání bezodpadových technologií, jestliže jsou dostupné.

2. Pojem "nejlepší dostupná technologie" znamená v dané oblasti poslední stav vývoje (současný stav techniky) procesů, zařízení nebo provozních metod, které vykazují praktickou vhodnost určitého opatření pro omezování vypouštění, emisí a odpadů. Při posuzování, zda určitý soubor procesů, zařízení či pracovních metod tvoří nejlepší dostupné technologie, obecně nebo ve speciálních případech, zvláštní pozornost musí být věnována:

(a) srovnatelným procesům, zařízením nebo provozním metodám, které byly v současné době úspěšně vyzkoušeny;

(b) technologickému pokroku a změnám ve vědeckých znalostech a chápání;

(c) ekonomické proveditelnosti takových technologií;

(d) časovým omezením instalace jak v nových, tak i ve stávajících provozech;

(e) povaze a množství dotyčných vypouštěných látek a emisí.

3. Z uvedeného vyplývá, že se definice "Nejlepší dostupné technologie" pro daný proces bude s časem měnit ve světle technologického pokroku, ekonomických a sociálních faktorů, jakož i ve světle nových vědeckých poznatků a chápání.

4. Jestliže ani nejlepší dostupná technologie neomezí vypouštění látek a emise v míře přijatelné z hlediska životního prostředí, musí být uplatněna ještě dodatečná opatření.

5. Pojem "Technika" zahrnuje jak použité technologie, tak způsoby, jakým jsou dotyčné instalace navrženy, zkonstruovány, udržovány, provozovány a likvidovány.

ČÁST 2

NEJLEPŠÍ EKOLOGICKÁ PRAXE

1. Nejlepší ekologická praxe znamená uplatnění nejvhodnějšího spojení opatření a strategie ochrany životního prostředí v dotyčném sektoru.

2. Při určování toho, jaká kombinace opatření tvoří nejlepší ekologickou praxi, obecně nebo v jednotlivých případech, by měla být zvláštní pozornost věnována:

- principu preventivní péče;
- principu odpovědnosti za ohrožení životního prostředí výrobky a jejich výrobou, použitím i likvidací
- principu minimalizace šetření zdrojů včetně energie a náhrady méně znečišťujícími činnostmi nebo látkami;
- rozsahu používání;
- potenciálnímu prospěchu či náhradám za poškození životního prostředí nahrazujícími činnostmi či materiály;
- pokroku a změnám ve vědeckém poznání a chápání problémů;
- časovým limitům pro uskutečnění opatření;
- sociálním a ekonomickým důsledkům.

3. Z uvedeného vyplývá, že "nejlepší ekologická praxe" pro konkrétní zdroj se bude s časem měnit s tím, jak se vyvíjejí technologie, ekonomické a sociální faktory a vědecké poznání a chápání problémů.

4. Jestliže zmenšení dopadů, plynoucích z použití nejlepší ekologické praxe, nevede k výsledkům přijatelným z hlediska životního prostředí, musí být uplatněna ještě dodatečná opatření, a současně také znovu definován pojem nejlepší ekologické praxe.

PŘÍLOHA II

PRŮMYŠLOVÁ ODVĚTVÍ, NEBEZPEČNÉ LÁTKY

ČÁST I

SEZNAM PRŮMYŠLOVÝCH ODVĚTVÍ A OBORŮ

1. Při výrobě tepla, energie a v důlním odvětví

(a) Zpracování kouřových plynů a odpadního vzduchu, kondenzátů ze spaloven, strusky;

- (b) Chladicí systémy;
- (c) Úprava uhlí, úprava rud;
- (d) Zušlechťování uhlí a získávání hodnotných produktů z uhlí, briketování;
- (e) Výroba dřevěného uhlí, aktivního uhlí a sazí.

2. V průmyslu kamene a zeminy, stavebních materiálů, odvětví skla a keramiky:

- (a) Výroba vláknitých cementů a výrobků z vláknitých cementů;
- (b) Výroba a zpracování skla, skelných vláken a minerálních vláken;
- (c) Výroba keramických výrobků.

3. V odvětví kovů:

- (a) Zpracování a obrábění kovů: elektropokovování - galvanizovny, mořírny, závody na elektrolytické okysličování, leštírny, pozinkování plamenem, kalírny, výroba tištěných spojů, výroba baterií, smaltovny, mechanické dílny, leštírny kluzných drah a lišt;
- (b) Výroba železa a oceli, včetně sléváren;
- (c) Výroba neželezných kovů, včetně sléváren;
- (d) Výroba ferro-slitin.

4. V odvětví anorganické chemie:

- (a) Výroba základních chemikálií;
- (b) Výroba minerálních kyselin, zásad a solí;
- (c) Výroba alkálií, alkalických louhů a chloru elektrolýzou alkalických chloridů;
- (d) Výroba minerálních hnojiv (vyjma draselných hnojiv), solí kyseliny fosforečné, fosfátů pro krmiva;
- (e) Výroba uhličitanu sodného (sody);
- (f) Výroba korundu;
- (g) Výroba anorganických pigmentů, minerálních pigmentů;
- (h) Výroba polovodičů, usměrňovačů, fotoelektrických článků;
- (i) Výroba výbušnin, včetně pyrotechniky;
- (j) Výroba vysoce disperzních oxidů;
- (k) Výroba sloučenin baria.

5. V odvětví organické chemie:

- (a) Výroba základních chemikálií;

- (b) Výroba barviv, pigmentů, barev a nátěrových hmot;
- (c) Výroba a zpracování umělých vláken;
- (d) Výroba a zpracování plastů, kaučuku a gumy;
- (e) Výroba organohalogenových sloučenin;
- (f) Výroba organických výbušnin, pevných paliv;
- (g) Výroba pomocných prostředků pro výrobu kůže, papíru a textilu;
- (h) Výroba farmaceutik;
- (i) Výroba biocidů;
- (j) Výroba surovin pro prací a čisticí prostředky;
- (k) Výroba kosmetiky;
- (l) Výroba želatiny, kožního klihu, lepidel.

6. V odvětví minerálních a syntetických olejů:

- (a) Zpracování minerálních olejů, výroba a rafinace výrobků z minerálních olejů, výroba uhlovodíků;
- (b) Regenerace olejů ze směsí olejů ve vodě, deemulsifikační provozy, regenerace a zpracování odpadních olejů;
- (c) Výroba syntetických olejů.

7. V tiskárnách, polygrafických provozech, v odvětví povrchového zpracování a výrobě plastických folií, a jiných formách zpracování pryskyřic a plastů:

- (a) Výroba tištěných a grafických výrobků, polygrafické provozy;
- (b) Kopírovací a filmové laboratoře;
- (c) Výroba folií a nosičů obrazu a zvuku;
- (d) Výroba potahových a impregnovaných materiálů.

8. V odvětví dřevařském, papírenském a výrobě celulozy:

- (a) Výroba celulozy, papíru, kartonů a lepenek;
- (b) Výroba a povrchová úprava dřevovláknitých desek.

9. V odvětví textilu, kůže a kožešin:

- (a) Výroba textilu a jeho konečná úprava;
- (b) Výroba kůže, konečná úprava kůže a kožešin, výroba koženek;
- (c) Chemické čistírny, prádelny, prádelny čistícího a vlněného textilu.

10. Ostatní odvětví:

- (a) Recyklace, zpracování, skladování, nakládání a vykládání a ukládání odpadů a zbytkových materiálů; skladování, nakládání a vykládání a doprava chemikálií;
- (b) Lékařský a vědecký výzkum a vývoj, nemocnice, lékařská praxe, radiologické instituce, laboratoře, testovací zkušebny;
- (c) Průmyslové čistírny, čištění průmyslových zásobníků;
- (d) Automobilové opravy, mycí linky vozidel;
- (e) Čistírny a úpravy vod;
- (f) Natěračské a lakýrnické provozy;
- (g) Výrobní a zpracovatelské závody rostlinných a živočišných extraktů;
- (h) Výroba a zpracování mikroorganismů a virů s in-vitro rekombinovanými nukleovými kyselinami;
- (i) Průmyslové sektory aplikující radioaktivní látky (jaderný průmysl).

Část 2

SMĚRNÝ SEZNAM NEBEZPEČNÝCH LÁTEK A SKUPIN LÁTEK

A. PRIORITNÍ SKUPINY LÁTEK:

- (a) těžké kovy a jejich sloučeniny
- (b) organohalogenové sloučeniny
- (c) organické sloučeniny fosforu a cínu
- (d) ochranné prostředky rostlin, pesticidy (fungicidy, insekticidy, algicidy) a chemikálie používané ke konzervaci dřeva, celulózy, papíru, usní a textilu
- (e) oleje a uhlovodíky ropného původu
- (f) ostatní organické sloučeniny zvláště škodlivé vodnímu prostředí
- (g) organické sloučeniny dusíku a fosforu
- (h) radioaktivní látky, včetně odpadů.

B. JEDNOTLIVÉ NEBEZPEČNÉ LÁTKY

Protože existují značné rozdíly v charakteru nebezpečnosti látek zahrnutých v jistých skupinách, je nezbytné také zdůraznit některé jednotlivé látky, které v praxi mohou hrát významnou roli.

Látka	CAS-číslo
1. Rtuť	7439976
2. Kadmium	7440439

3. Měď	7440508
4. Zinek	chybí údaj
5. Olovo	7439921
6. Arsen	7440382
7. Chrom	chybí údaj
8. Nikl	7440020
9. Bór	chybí údaj
10. Kobalt	chybí údaj
11. Selen	7782492
12. Stříbro	chybí údaj
13. Drins	—
14. HCH	608731
15. DDT	50293
16. Pentachlorfenol	87865
17. Hexachlorbenzen	118741
18. Hexachlorobutadien	87683
19. Carbontetrachloride	56235
20. Chloroform	67663
21. Trifluralin	1582098
22. Endosulfan	115297
23. Simazin	122349
24. Atrazin	1912249
25. sloučeniny tributylcínu	—
26. sloučeniny trifenylcínu	—
27. Azinfos-etyl	2642719
28. Azinfos-metyl	1 86500
29. Fenitroton	122145
30. Fention	55389
31. Malation	121755
32. Paration	56382
33. Paration-metyl	1 298000
34. Dichlorvos	62737
35. Trichloretylen	79016
36. Tetrachloretylen	127184
37. Trichlorbenzen	—
38. Dichlorethan1,2	107062
39. Trichlorethan	71556
40. Dioxiny	chybí údaj

PŘÍLOHA III

OBECNÉ SMĚRNICE O CÍLECH A KRITÉRIÍCH JAKOSTI VODY*)

Cíle a kritéria jakosti vody vypracované pro specifické úseky řeky Dunaje a pro povrchové vody v jeho povodí, budou:

- (a) brát v úvahu možnosti udržení a v nezbytných případech také zlepšení stávající jakosti vody;
- (b) zaměřeny na snížení průměrné zátěže ze znečištění a koncentrací (zejména nebezpečných látek) do jisté (konkrétně stanovené) míry za jisté časové období;
- (c) brát v úvahu specifické požadavky na jakost vody (surová voda pro pitné účely, zavlažování atd.);
- (d) brát v úvahu specifické požadavky na citlivé a speciálně chráněné vody a jejich prostředí, např. jezer, chráněných oblastí pro břehovou infiltraci a mokřadů;
- (e) založeny na použití biologických klasifikačních metod a chemických indexů pro středně a dlouhodobé přehledy udržování a zlepšování jakosti vody;
- (f) brát v úvahu míru, do které jsou stanovené cíle dosaženy, a do které může být žádoucí v jednotlivých případech uplatnit dodatečná ochranná opatření.

*) Cíle a kritéria jakosti vod jsou zpravidla jednotlivě stanovovány a přizpůsobovány převažujícím podmínkám ve vztahu k ekosystémům, vodním zdrojům a jejich užívání. Proto v rámci Úmluvy jsou dány pouze obecné směrnice určené pro smluvní strany.

PŘÍLOHA IV

STATUT MEZINÁRODNÍ KOMISE PRO OCHRANU DUNAJE

Struktury a postupy Mezinárodní komise, doplnkem k článku 18, budou ustanoveny následovně:

Článek 1

SLOŽENÍ

(1) Mezinárodní komise se skládá z delegací jmenovaných smluvními stranami. Každá smluvní strana jmenuje nejvýše pět delegátů, včetně vedoucího delegace a jeho zástupce.

(2) Každá delegace může nadto přibrat potřebný počet expertů pro projednávání speciálních problémů, jejichž jména budou sdělena Sekretariátu Mezinárodní komise.

Článek 2

PŘEDSEDNICTVÍ

(1) Předsednictví Mezinárodní komise je smluvními stranami zaujímano střídavě v abecedním pořádku (anglickém) na dobu jednoho roku. Delegace vykonávající předsednictví jmenuje jednoho ze svých členů jako presidenta Mezinárodní komise.

(2) Na jednáních Mezinárodní komise prezident zpravidla nejedná jménem vlastní delegace.

(3) Další podrobnosti týkající se předsednictví jsou stanoveny Mezinárodní komisí a uvedeny v jejím jednacím řádu.

Článek 3

JEDNÁNÍ

(1) Mezinárodní komise se schází na řádném jednání nejméně jednou ročně na výzvu presidenta na místě presidentem určené.

(2) Mimořádná jednání jsou svolávána presidentem na žádost nejméně tří delegací.

(3) V mezidobí mezi jednáními komise se mohou konat porady vedoucích delegací.

(4) President navrhuje jednací program. Ten zahrnuje zprávy stálé pracovní skupiny a jejích skupin expertů. Každá delegace má právo navrhnout na program jednání body programu, které si přeje projednat. Pořadí projednávání jednotlivých bodů programu je určeno Mezinárodní komisí většinou hlasů.

Článek 4

ROZHODOVÁNÍ

(1) Každá delegace má jeden hlas.

(2) Bez ohledu na ustanovení odstavce (1) tohoto článku má v rámci své kompetence Evropská Unie právo na stejný počet hlasů, kolik má členských států mezi smluvními stranami této Úmluvy. Tato organizace však neuplatňuje toto své hlasovací právo v případech, kdy toto právo uplatňují jeho jednotlivé členské státy a naopak.

(3) Mezinárodní komise je schopna se usnášet, pokud jsou přítomny delegace alespoň dvou třetin smluvních stran.

(4) Písemné postupy mohou být použity za podmínek stanovených v jednacím řádu Mezinárodní komise.

Článek 5

PŘIJÍMÁNÍ ROZHODNUTÍ

(1) Rozhodnutí a doporučení budou přijímána na základě konsensu smluvních stran. Pokud konsensus není dosažitelný, prezident Mezinárodní komise vyhlásí, že všechny možnosti dosáhnout konsensu již byly vyčerpány. Pokud není Úmluvou stanoveno jinak, přijme v tomto případě Mezinárodní komise taková rozhodnutí či doporučení, pro které bude hlasovat čtyřpětinová většina přítomných a hlasujících smluvních stran.

(2) Rozhodnutí se stane závazným prvního dne jedenáctého měsíce po datu jeho přijetí pro všechny smluvní strany, které pro ně hlasovaly a které během této doby neoznámí písemně výkonnému sekretáři, že nejsou schopny toto rozhodnutí přijmout. Takovéto oznámení však může být zrušeno kdykoliv; toto zrušení vstupuje v platnost po jeho doručení výkonnému sekretáři. Takové rozhodnutí bude závazné pro každou jinou smluvní stranu, která výkonnému sekretáři písemně oznámí, že je schopna rozhodnutí přijmout a to od okamžiku obdržení této nóty nebo od prvního dne jedenáctého měsíce následujícího po přijetí podle toho, které datum je pozdější.

Článek 6

EXPERTNÍ ORGÁNY

(1) Mezinárodní komise ustaví stálou pracovní skupinu. Pro některé oblasti práce a pro určité problémy budou vytvořeny expertní skupiny stálé nebo ad hoc.

(2) Stálá pracovní skupina a skupiny expertů se skládají z delegátů a expertů jmenovaných delegacemi Mezinárodní komise.

(3) Stálá pracovní skupina je tvořena delegáty ze všech smluvních stran. Mezinárodní komise jmenuje jejího předsedu a určí nejvyšší počet delegátů. Mezinárodní komise rovněž určí počet expertů účastnících se práce expertních skupin.

Článek 7

SEKRETARIÁT

(1) Zřizuje se Stálý sekretariát.

(2) Stálý sekretariát má své sídlo ve Vídni.

(3) Mezinárodní komise ustanoví výkonného sekretáře a učiní opatření pro jmenování nutného dalšího personálu. Dále tato komise stanoví povinnosti spojené s funkcí výkonného sekretáře a podmínky, za kterých může toto místo být zastáváno.

(4) Výkonný sekretář bude vykonávat funkce nezbytné ke správě Úmluvy a pro činnost Mezinárodní komise stejně jako další úkoly svěřené výkonnému sekretáři Mezinárodní komisí podle jednacího řádu a jeho finančních předpisů.

Článek 8

POVĚŘOVÁNÍ ODBORNÝCH ZNALCŮ

V rámci posuzování, vyhodnocování získaných výsledků a pro analýzy speciálních problémů může Mezinárodní komise pověřit zvláště kvalifikované osoby, vědecké instituce nebo jiná zařízení.

Článek 9

ZPRÁVY

Mezinárodní komise podává smluvním stranám výroční zprávu o svých činnostech a další zprávy podle potřeby, které zejména také zahrnují výsledky monitorování a posuzování.

Článek 10

PRÁVNÍ ZPŮSOBILOST A ZASTUPOVÁNÍ

(1) Mezinárodní komise požívá právní způsobilost, které je zapotřebí k výkonu jejích funkcí a uskutečňování cílů, v souladu s právním řádem státu, ve kterém má sídlo Sekretariát.

(2) Mezinárodní komise je zastupována jejím prezidentem. Zastupování komise bude v podrobnostech upraveno jednacím řádem.

Článek 11

NÁKLADY

(1) Mezinárodní komise přijme své finanční předpisy.

(2) Komise přijímá roční nebo dvouletý rozpočet navrhovaných výdajů a přezkuzuje návrh rozpočtu pro následující hospodářské období.

(3) Celkovou výši rozpočtu, včetně případných, komisí přijatých, doplňkových rozpočtů hradí smluvní strany, kromě Evropského hospodářského společenství, stejným dílem, pokud se komise jednomyslně neusnese jinak.

(4) Evropské hospodářské společenství přispívá do rozpočtu do výše 2,5% správních nákladů.

(5) Každá smluvní strana hradí výdaje spojené s účastí svých zástupců, expertů a poradců v komisi.

(6) Každá smluvní strana nese náklady na běžné monitorování a hodnocení, prováděné na jejím území.

Článek 12

JEDNACÍ ŘÁD

Mezinárodní komise přijme svůj jednací řád.

Článek 13

JEDNACÍ JAZYKY

Oficiálními jazyky Mezinárodní komise jsou angličtina a němčina.

PŘÍLOHA V

ARBITRÁŽ

(1) Postup arbitráže, na který odkazuje článek 24 této Úmluvy, bude podle odstavců (2) až (10) následující:

(2)(a) V případě sporu postoupeného k arbitráži podle článku 24 odstavce (2) této Úmluvy, bude arbitrážní tribunál sestaven na žádost jedné strany adresované druhé straně sporu. Žádost o arbitráž bude obsahovat předmět žádosti včetně zejména těch článků Úmluvy, o jejichž interpretaci nebo jejichž uplatňování je spor veden.

(b) Navrhující strana bude informovat Mezinárodní komisi, že požádala o zřízení arbitrážního tribunálu, uvede jméno druhé strany sporu a články Úmluvy, o jejichž interpretaci nebo jejichž uplatňování, podle jejího názoru, je spor veden. Navrhovatele i druhou stranu může tvořit více smluvních stran. Mezinárodní komise předloží informaci takto získanou všem smluvním stranám Úmluvy.

(3) Arbitrážní tribunál bude složen ze tří členů: obě strany sporu, tj. navrhující strana nebo strany a druhá strana nebo strany sporu, jmenují jednoho arbitra do dvou měsíců; tyto dva arbitři určí společně do dvou měsíců třetího arbitra, který bude předsedou tribunálu. Tento třetí arbitr nebude občanem ani jedné ze stran sporu, ani nebude mít své bydliště na území jedné z těchto stran, ani nebude jednou ze stran sporu zaměstnán, ani se nezabýval tímto případem na základě jiného oprávnění.

(4)(a) Jestliže jedna ze stran sporu nejmenuje arbitra do dvou měsíců po obdržení žádosti, může druhá strana informovat prezidenta Mezinárodního soudního dvora, který určí předsedu arbitrážního tribunálu do dalších dvou měsíců. Předseda arbitrážního tribunálu požádá po svém jmenování tu stranu, která nejmenovala arbitra, aby tak učinila do dvou měsíců. Jestliže po této době nebyl arbitr schválen, tento předseda bude informovat prezidenta Mezinárodního soudního dvora, který provede toto jmenování během dalších dvou měsíců.

(b) Jestliže předseda arbitrážního tribunálu nebyl jmenován do dvou měsíců po jmenování druhého arbitra, prezident Mezinárodního soudního dvora, na žádost kterékoliv strany, jmenuje předsedu arbitrážního tribunálu do dalších dvou měsíců.

(5)(a) Arbitrážní tribunál bude rozhodovat podle pravidel mezinárodního práva a zejména podle ustanovení této Úmluvy.

(b) Arbitrážní tribunál, sestavený podle ustanovení této přílohy, si sám vypracuje svůj jednací řád.

(c) V případě sporu o to, zda arbitrážní tribunál má odpovídající jurisdikci, bude záležitost rozhodnuta rozhodnutím arbitrážního tribunálu.

(6)(a) Rozhodnutí arbitrážního tribunálu, jak o postupu, tak o věci sporu samotné, budou přijímána většinou hlasů jeho členů.

(b) Arbitrážní tribunál může použít všechna vhodná opatření ke zjištění skutečností. Tento tribunál může na žádost jedné ze stran předepsat základní dočasná ochranná opatření.

(c) Jestliže dva nebo více arbitrážních tribunálů sestavených podle ustanovení této přílohy převezmou žádosti v identickém či podobném předmětu, mohou se vzájemně informovat o postupech zjišťování skutečností a vzít je pak v úvahu, jak je možno.

(d) Strany, účastníci se sporu, poskytnou všechna nezbytná vybavení pro účinný průběh jednání.

(e) Nepřítomnost strany sporu netvoří překážku arbitrážního řízení.

(7) Pokud vzhledem k zvláštním okolnostem případu neurčí arbitrážní tribunál jinak, budou výdaje na činnost tribunálu, včetně odměn jeho členů, hrazeny stranami sporu rovným dílem. Tribunál provede záznamy o všech svých výdajích a poskytne stranám sporu konečné vyúčtování.

(8) Arbitrážní tribunál vydá arbitrážní rozhodnutí (rozsudek) do pěti měsíců od data, kdy byl ustanoven, pokud neshledá za nezbytné prodloužit tento časový limit o dobu, která by neměla přesáhnout pět měsíců.

(9) Kterákoli smluvní strana, která má zájem právní povahy v předmětu sporu a může být ovlivněna rozhodnutím v tomto případě, může se souhlasem arbitrážního tribunálu do arbitrážního řízení zasahovat. Arbitrážní rozhodnutí arbitrážního tribunálu bude závazné pro intervenující stranu stejným způsobem, jako pro strany sporu.

(10) (a) Rozhodnutí arbitrážního tribunálu bude doprovázeno jeho zdůvodněním. Rozhodnutí bude konečné a závazné pro všechny strany sporu. Rozhodnutí bude arbitrážním tribunálem předáno stranám sporu a Mezinárodní komisi. Mezinárodní komise poskytne získanou informaci všem smluvním stranám.

(b) Jakékoliv spory, které mezi stranami mohou vzniknout ohledně interpretace nebo výkonu rozhodnutí, mohou být kteroukoli z obou stran postoupeny arbitrážnímu tribunálu, který toto rozhodnutí vydal, nebo jestliže se tohoto sporu nemůže ujmout, k jinému tribunálu sestavenému za tímto účelem stejným způsobem, jako v prvním případě.

Úmluva byla podepsána dne 29. 6. 1994 v Sofii. Depozitářem Úmluvy je vláda Rumunska. Za ČR Úmluvu podepsal v Bukurešti velvyslanec ČR v Rumunsku Ing. Jaromír Kvapil dne 10. 3. 1995.